

rösa lager på bergen ligga i dagen, insuga de en stor del af den atmosfäriska nederbörden, som långsamt sänker sig mellan de ogenomträngliga lagren och slutligen på djupare, ofta vidt aflägsna ställen åter framträder ur sprickor och remnor såsom aldrig sinande källor, för att vederqvicka otaliga växter och djur.

Allt vatten, som uppstiger ur oceanen, finner slutligen en väg till oceanen tillbaka, men den hushållsaktiga försynen låter det blott långsamt framqvälla ur jordens schakter och drager med vis sparsamhet försorg om den kommande dagens behof.

Till och med der marken består af kristallinisk stenart — granit eller gneis — framsipprar vattnet genom otaliga remnor och underhåller på sina lyckligtvis fördröjda vandringar källor, bäckar och floder.

Den som tänker sig in uti strömmarnes historia och öfverväger de mångfaldiga krafter, hvilka betinga deras uppkomst och fortvaro, i hans ögon vinna de äfven ett högre intresse.

För honom äro de icke blott dalens brusande prydnader, det lifvande elementet hos landskapet, kommunikationens befordrare, utan derjemte äfven frukterna af en underbar sammanlänkning af naturlagar, och när de brusa förbi honom, tror han sig höra en stämma, som lofprisande melodiskt uppstiger till hela skapelsens urkälla.

Undersöka vi den olika atmosfäriska nederbörden i hvad dess verkan på djur- och växtverlden angår, så finna vi att den icke skulle kunnat vara mera ändamålsenligt ordnad och uppenbarligen vittnar om en högre ledande hand.

Huru välgörande är icke daggen, huru uppfriskar han icke de törstiga ängarne, huru upplyfta ej blommorna sina sänkta hufvuden, så snart han fuktat dem med sina första droppar! Redan de äldsta skalderna hafva prisat hans skönhet, när han tidigt på morgonen öfversållar den gröna ängsmattan med sina tindrande diamanter, men ännu skönare synes han oss, när vi först lärt känna de enkla lagar, som betinga hans bildande.

När en med kallt vatten fylld flaska bäres in uti ett varmt rum, öfverdrager den sig, som bekant är, genast med stora dagdroppar. Denna fuktighet utsvettas ej, såsom okunniga personer tro, ur flaskans inre, utan den faller ut ur den omgifvande atmosfären till följd af den enkla fysiska lagen, att luftens förmåga att upptaga och bibehålla fuktighet till- eller aftager med dess högre eller lägre temperatur.